

Откачена Школа 6

СПРЕМИТЕ СЕ ЗА
НАЈЛУЂУ НАСТАВУ

Илустровао
РАДИЧ МИЈАТОВИЋ

■ Laguna ■

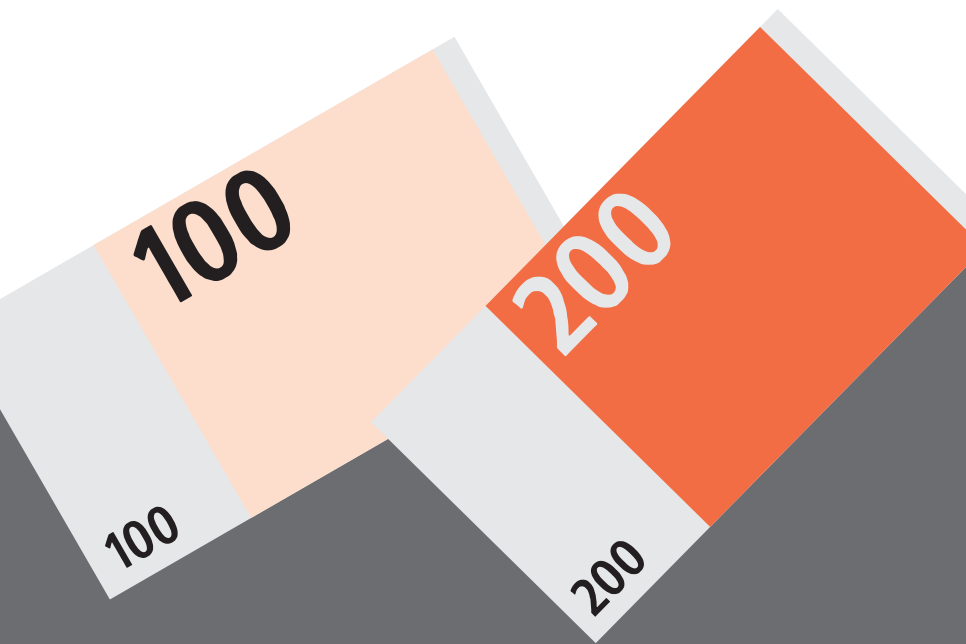
Тата: Перице, сине,
зар не видиш да
читаш тај уџбеник
наопачке?

Перица:
Наравно да
видим. И могу
да ти кажем
да уопште
НИЈЕ ЛАКО!

Наставник: Перице,
ако би у левом џепу
панталона нашао 200
динара, а у десном 300
динара, шта онда имаш?

Перица:
Онда имам
Туђе
панталоне.

Наставница: Перице, па ти уопште
не пазиш на часу!

Перица: Извините, наставнице,
ШТА СТЕ РЕКЛИ?

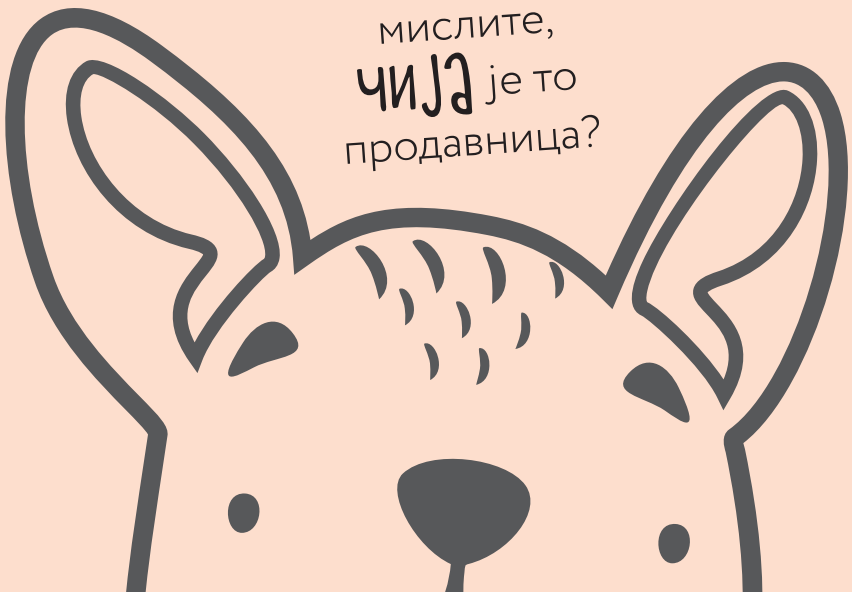
Сара, Јовица и Перица
разговарају о својим куцама.

Сара: Моја Фифи је тако паметна да
сама оде у продавницу, њушка јаја и
одабере само она која су свежа.

Јовица: Мој Арчи је толико паметан
да оде у продавницу, купи ми
чоколаду са лешницима коју навише
волим, донесе ми је и врати ми кусур.

Сара: Перице, а твој пас
Преле, шта он ради?

Перица: Па шта
мислите,
ЧИЈА је то
продавница?

Зашто ти,
Перице, никад не
знаш одговор на
моја питања?

Па кад бих
знао све одговоре,
не бих ни морао
да идем у школу,
зар не?

An illustration of a hand in profile, rendered in a light grey color. The hand is holding a bright orange string that is tangled into a complex, multi-looped knot. The background is white, and the overall composition is set against a larger orange shape that frames the text below.

Каква би особа могла
да смисли реч са свим
самогласницима?

НЕУРОТИЧНА.

Тата: Перице, имаш
све јединице, а из
биологије двојку.
Како то?

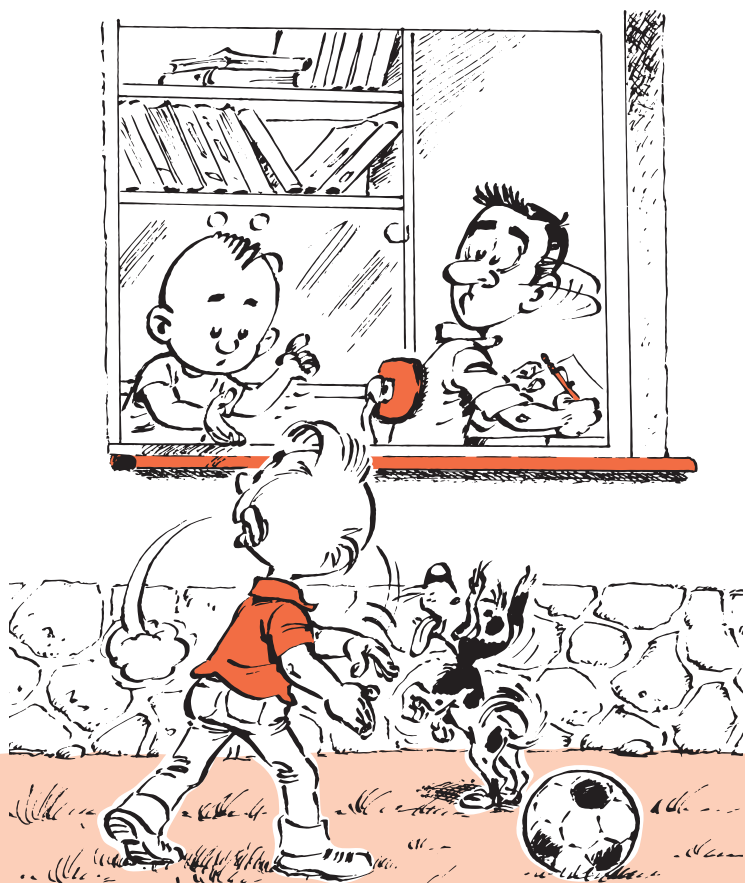
Перица: Одлучио сам да ове године
САВ ТРУД уложим у биологију.

Наставник: Перице, јеси
ли урадио домаћи?

Наставник: Мораћу то
да кажем твом тати.

Перица:
Нисам.

Перица: Нема сврхе,
неће ни он
да га уради.

Јовица: Перице, ајмо
напоље да се играмо.

Перица: Не могу, морам да
ПОМОГНЕМ ТАТИ
око мог домаћег.